

Юсифъ, сынъ твой, ꙗще живѣе, и є Господинъ надъ Єгупета! — Испрьво Яковъ не повѣрва; но като видѣ отъ Юсифа проводины тѣ дарове, и царскій тѣ колесницы, провѣдися като отъ дзлвокъ сьнъ. Дѣша мѣ изново доди на мѣсто. Сынъ ми Юсифъ ꙗще живѣе ли! викна отъ радости като възъ отъ себе си. Това ми є доволно! треба додѣ съмъ живѣ ꙗще єднождѣ да го видѣмъ.

Безъ да закьснава никакъ приѣготови са съ сынове тѣ си на пѣтъ. Взеха всички тѣ си стада и всичко то си имѣнїе, и отидоха въ Єгупетъ. На край Хаанада принесє Яковъ на Бога жертвѣ. Тамъ ношѣ изви мѣ Богъ на сьнѣ това: Свободно, Якове, иди въ Єгупетъ; азъ ще тѣ пазѣмъ; Юсифъ на твоята смертна постель ще ти затвори очите, отъ тебе ще произыде голѣмъ народъ. — Тѣа Божїа обѣщанїа та освоводи-ха съвсѣмъ беззливый старецъ отъ страха. И така совершенно оутѣшенъ послѣдва пѣтишествїе то си.

Като са приближи на Єгупетскій престолный градъ, проводи Іуда напредъ, да изви на Юсифа дохожденїе то мѣ. Юсифъ, като чѣ, какъ отецъ мѣ иде, отидє скоро да го посрещне на царска колесница. Отъ далеко като го видѣ слѣзи отъ колесницѣ тѣ, и отидє, като добръ сынъ, отца си да прїемне. Яковъ падна на обатїе то на любезный си, и съ топлы радостны съззы єдинъ дръггого полквїха. Радостно, рече старецъ, а, нынѣ ще оумрѣ благодарно като съмъ тѣ видѣлъ велики живѣ! Юсифъ послѣ 23 години вижда ваца си. И това го є помного обрадовало отъ всичко то мѣ свѣтло и высоко достоинство!

Юсифъ отидє напредъ въ градъ, и изви на царѣ, какъ отецъ мѣ є дошелъ, и представи и патима отъ братїа та си предъ царѣ: а Фаронъ гы попыта на какво дѣло са занимаватъ? и като чѣ дѣто сѣ были пастыри, рече на Юсифа: Єто Єгупетъ є подъ заповѣды тѣ ти, виждѣ да насѣлиши отца си и братїа та си въ най добрый предѣлъ. Юсифъ като представи предъ Фараона Якова, запыта го онъ; Старче! на колко години си? 130 отговори Яковъ; но мои тѣ дѣдєве и